

[Hougaard.]

den pågældende departementschef gjorde gældende, gennemtænkt i udvalget; de drejede sig væsentligt om, at en tredeling af stiftet burde gennemføres nu. Dette problem har udvalget drøftet, men er kommet til det resultat, at det ikke vil være betimeligt på nærværende tidspunkt at gennemføre en tredeling. Man er derefter på grundlag af ændringsforslag, som kirkeministeren har stillet, enedes om at anbefale en todeling med et par mindre ændringer i forhold til det oprindelig fremsatte forslag.

Det foreslås at ændre de foreslåede grænser, således at kun halvdelen af Københavns nordøstre provsti overføres til det nye stift, hvorved der opnås en geografisk mere naturlig grænse mellem de to stifter. Endvidere foreslås det, at den ny domkirke bliver Skt. Olai kirke i Helsingør, og at det ny stift kaldes Helsingør stift. Disse ændringsforslag er tiltrådt af udvalget.

Det væsentlige i det oprindelig fremsatte forslag var, at Københavns stift nu måtte deles, og denne deling bliver gennemført som en todeling.

Mit parti kan anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Hartling: Der har ikke på noget tidspunkt været uenighed om, at Københavns stift er for stort. Det frembyder en alt for stor arbejdsbyrde for en enkelt mand, og nu er tidspunktet kommet, da det ikke længere kan gå.

Det lovforslag, den højtærede kirkeminister fremsatte, kunne vi imidlertid, som jeg klargjorde ved første behandling, ikke være tilfredse med. Vi måtte først og fremmest ønske, at stiftet deltes i 3 dele. Det var der meget gode grunde for. Hvis man gennemførte en tredeling, ville stifterne være de tre største eller i alt fald tre af de største stifter i landet. De ville komme til at omfatte områder, som vokser i befolkningstal og derfor også i sognetal, vel nok stærkere end noget andet område i landet. Videre anførte vi, at vi fandt det rimeligt at lade staden København være ét stift, eventuelt med Færøerne og Grønland sluttet til, og med de repræsentative forpligtelser, som må påhvile Københavns biskop som kirkens

primas; hvis man fastholdt det, ville der dog blive rigeligt til rest til to nye stifter.

Denne tanke om en tredeling kunne vi støtte meget stærkt på den betænkning, som et af kirkeministerens nedsat udvalg afgav, hvor der — må jeg citere — på side 10 står:

„På grundlag af de foreliggende forhold er udvalget af den opfattelse, at en deling af Københavns stift i 3 stifter ville være ønskelig og formålstjenlig allerede på nærværende tidspunkt og i hvert fald vil blive påkrævet inden for en kortere årrække.“

Og i den højtærede kirkeministers fremsættelsestale hedder det, at en tredeling i stedet for en todeling kunne være naturlig. Man må stadig undre sig lidt over, at et nedsat ministerielt udvalg ikke ville foreslå, hvad de selv finder ønskeligt og formålstjenligt, men under udvalgsarbejdet måtte vi se i øjenene, at der var ingen vej frem med hensyn til en tredeling, det var umuligt at gennemføre, og da det også for os er vigtigt, at sådanne love kan gennemføres i enighed, har vi bøjet os, og vi har undladt at stille ændringsforslag sigtende på en tredeling.

Det måtte dernæst være af betydning, at den todeling, som så skulle komme ud af det, måtte sigte så tydeligt som muligt mod den tredeling, der må komme inden alt for længe, og vi er enige om, at den højtærede kirkeministers ændrede forslag bedre end det oprindelige sigter herpå. Vi erkender, at vi har fået nogle — ikke dem alle — af vore ønsker opfyldt ved denne ændring. Vi finder det stadig urimeligt og urigtigt, at staden København skal være delt, og jeg tror, at vi med tiden kommer til at gøre det om igen. Københavns kommune, som i mange henseender har en særstilling i landet, også lovgivningsmæssigt — jeg skal ikke gå nøjere ind på det — staden København, bør efter min opfattelse være en enhed, også stiftsmæssigt, og jeg finder ikke på dette punkt delingen naturlig.

Vi erkender imidlertid som sagt, at den nu foreslåede deling er bedre end den oprindeligt foreslåede, og vi er især tilfreds med, at det synspunkt er vundet frem, at der ikke skulle være 2 domkirker i København. Jeg er overbevist om, at befolkningen i det nuværende store Københavns stift vil føle den nu foreslåede deling lang